

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/3/2015
Identifikačné číslo spisu: 2113010163
Dátum vydania rozhodnutia: 28.01.2015
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Karabín
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2015:2113010163.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obvinenému K. B. J. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi v spolupáchateľstve podľa § 20, § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 28. januára 2015 v Bratislave dovolanie obvineného K. B. J. podané prostredníctvom obhajkyne JUDr. Zuzany Csenkyovej, advokátky so sídlom Dolné Bašty 2 v Trnave proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 28. novembra 2013 sp. zn. 6 To 92/2013 a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného K. B. J. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trnava z 30. mája 2013 sp. zn. 2 T 11/2013 bol obvinený K. B. J., spolu s obvineným B. S. I., uznaný za vinného zo spolupáchateľstva obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 20, § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

po vzájomnej dohode od presne nezisteného času na presne nezistenom mieste zadovážili sušinu rastliny rodu Cannabis za účelom jej dovozu na nezistené miesto na území SR, pričom v čase o 18,30 hod. dňa 5. 3. 2012 pri ich vstupe na územie SR na osobnom motorovom vozidle značky Renault Laguna, ev. č.: XTXXXXX, boli kontrolovaní príslušníkmi Kriminálneho úradu finančnej správy v colnom priestore hraničného priechodu Brodské D2 -vstup do SR, kde služobný pes na vyhľadávanie omamných a psychotropných látok označil prítomnosť týchto látok v priestore na podlahe medzi prednými a zadnými sedadlami tohto vozidla, následnou prehliadkou vozidla bolo zaistené jedno hermeticky uzavreté igelitové vreco a modrý igelitový obal s obsahom sušiny rastliny pravdepodobne rodu Cannabis, pričom podľa výsledku expertízneho skúmania v Kriminalisticko-expertíznom ústave v Bratislave plastové vreco zaistené ako stopa č. 3 obsahovalo sušené konope s hmotnosťou 2928,6 g, čo zodpovedá minimálne 16303 obvykle jednorazovým dávkam drogy a plastové vreco zaistené ako stopa č. 5 obsahovalo sušené konope s hmotnosťou 4974,2 g, čo zodpovedá minimálne 27358 obvykle jednorazovým dávkam drogy,

ktorých hodnota pri predaji na čiernom trhu konečnému spotrebiteľovi je minimálne 74.223,- Eur, podľa vyjadrenia Národnej protidrogovej jednotky PPZ, pričom rastlina rodu Cannabis je zaradená v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok.

Za to bol obvinenému K. B. J. uložený podľa § 172 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 15 (pätnásť) rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom strázenia.

Podľa § 58 ods. 3 Tr. zák. bol mu uložený aj trest prepadnutia majetku.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenému K. B. J. uložený ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Krajský súd v Trnave uznesením z 28. novembra 2013 sp. zn. 6 To 92/2013 podľa § 319 Tr. por., ako nedôvodné, zamietol odvolanie obvineného K. B. J. (ako aj odvolanie ďalšieho spoluobvineného i krajského prokurátora), ktoré podali proti vyššie citovanému rozsudku Okresného súdu Trnava.

Proti uvedenému uzneseniu Krajského súdu v Trnave podal obvinený, prostredníctvom svojej obhajkyne, dovolanie. Uviedol, že dovolanie podáva proti rozsudku Okresného súdu Trnava v spojitosti s uvedeným rozhodnutím Krajského súdu v Trnave. Správne sa dovolanie obvineného podľa § 369 ods. 2 Tr. por. môže podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa a v rámci toho môže napadať i konanie, ktoré mu predchádzalo. V danom prípade ide o formálnu nepresnosť postupu obvineného pri podávaní dovolania, ak uvádza, že ho podáva proti rozsudku okresného súdu, lebo je zrejmé, že ho v súlade s citovaným ustanovením Trestného poriadku smeruje proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa.

Obvinený K. B. J. podal dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, g/ a i/ Tr. por.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. obvinený uviedol, že jeho právo na obhajobu bolo zásadným spôsobom porušené tým, že rozhodnutia súdov neboli preskúmateľné a riadne odôvodnené, čím mu bolo odopreté právo argumentovať prostredníctvom obhajcu proti tvrdeniam uvedeným v rozsudku okresného súdu a že sa to týka aj uznesenia krajského súdu. Je toho názoru, že najmä rozhodnutie okresného súdu je nepreskúmateľné pre jeho neurčitost' a chýba v ňom vyjadrenie k jeho obhajobným argumentom. Chýba v ňom aj bližšia argumentácia vo vzťahu k uloženému trestu a nezohľadnenie jednej poľahčujúcej okolnosti.

Obvinený tvrdil, že jeho právo na obhajobu bolo porušené súdom prvého stupňa aj tým, že tendenčne a zaujato posudzoval jeho návrhy na doplnenie dokazovania a porušil zásadu rovnosti strán, keď návrhom na vykonanie dôkazov zo strany prokuratúry vyhovel a jeho nie, pričom rozhodnutie ani dostatočne nezdôvodnil.

V ďalšej časti dovolania obvinený uviedol, že sa trestnej činnosti nedopustil a uviedol, v čom spočívala jeho obhajoba z prípravného konania, ktorá, podľa neho, nebola vyvrátená a ktorí svedkovia sú v jeho veci nevierohodní, čo tvrdili a v čom boli ich výpovede rozporné.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. obvinený uviedol, že v danom prípade došlo k jeho nezákonnému zadržaniu a nezákonnej prehliadke osobného motorového vozidla, má pochybnosti, či v súlade so zákonom došlo k vydaniu príkazu vyšetrovateľa na vykonanie prehliadky iných priestorov a pozemkov, keď na pečiatke prokuratúry na príkaze vyšetrovateľa na vykonanie prehliadky je rukou dopísaný dátum, bez udania času a keď prokurátor bol do celej akcie osobne zainteresovaný, mal príkaz na prehliadku vydať prokurátor. Pokiaľ boli v súvislosti s touto trestnou činnosťou robené nejaké úkony orgánmi polície v Českej republike, také dôkazy neboli použiteľné v tomto trestnom konaní. Namietal autenticitu videozáznamov i fotodokumentácie a prepisov záznamov

odposluchov.

Obvinený rovnako namietal aj to, že ak pri prehliadke iných priestorov a pozemkov (mal na mysli prehliadku osobného motorového vozidla na hraničnom priechode) nebol mu doručený príkaz a neboli pretlmočené všetky listiny týkajúce sa prehliadky a pri prehliadke nebol prítomný tlmočník, okrem toho, že tým bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu, ide o nezákonný úkon a jeho výsledok nemožno použiť ako dôkaz. Za takého stavu nie je proti nemu zadokumentovaný žiadny relevantný zákonný dôkaz, ktorý by ho spájal so zaistenými omamnými látkami.

Ďalej obvinený k tomuto dovolaciemu dôvodu uviedol, ktoré základné zásady trestného konania boli v jeho veci porušené, a to § 2 ods. 10 Tr. por., § 2 ods. 12 Tr. por., § 2 ods. 18 a ods. 19 Tr. por. Poukázal na to, že súdy pri rozhodovaní o vine a treste dali prednosť dôkazom, ktoré boli vykonané v počiatočnom štádiu prípravného konania a neprihliadali na dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní. Mal na mysli predovšetkým výpoveď svedka MUDr. R., ale aj ďalšie, konkrétne ich však neuviedol.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., obvinený v dovolaní uviedol, že okresný a následne krajský súd nesprávne vec právne posúdili a vychádzali z nesprávnych skutkových zistení. Súdy mu však riadnymi dôkaznými prostriedkami neumožnili preukázať jeho tvrdenia, ani sa nimi nezaoberali a nevykonali dokazovanie v rozsahu, ktorý bol potrebný. Preto ani nemohli vec správne právne posúdiť. Súdy mali postupovať tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti.

Vo vzťahu k uloženému trestu obvinený namietal, že sa súd bližšie nevyjadril, v akom smere bol viazaný vykonanými dôkaznými prostriedkami pri ukladaní trestu a iba konštatoval, že nezistil žiadnu poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť, hoci mal pri ukladaní trestu prihliadnúť na jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., že pred spáchaním činu viedol riadny život a z toho vyplýva, že prevažoval pomer poľahčujúcich okolností. Pod dovolací dôvod podľa písmena i/ § 371 ods. 1 Tr. por. je, podľa neho, možné zaradiť aj tú skutočnosť, že súd mu uložil neprimerane vysoký trest vo výške 15 rokov so zaradením do ústavu s maximálnym stupňom strázenia a je toho názoru, že v jeho prípade bolo na mieste využiť aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák.

S ohľadom na uvedené dôvody obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil rozsudkom porušenie zákona z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ a písm. i/ Tr. por. a zrušil rozsudok okresného súdu, ako aj napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Trnave a aby v zmysle § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal príslušnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Zároveň žiadal, aby v zmysle § 388 ods. 2 Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky nariadil, aby predmetnú trestnú vec po vrátení prerokoval a rozhodol senát v inom zložení, prípadne aby bola vec rozhodnutá iným súdom toho istého druhu a stupňa. Keďže bol presvedčený, že vytýkané nedostatky povedú k postupu podľa § 386 a § 388 ods. 1 Tr. por., navrhoval, aby najvyšší súd o dovolaní rozhodol postupom podľa § 382a Tr. por.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Krajskej prokuratúry v Trnave. Uviedol v ňom, že nezodpovedá skutočnosti obvineným namietané nedostatočné odôvodnenie rozhodnutí súdov. Naopak, obidva súdy podrobne a vecne argumentovali a zdôvodnili svoje rozhodnutia. Pri vykonávaní dokazovania postupovali v súlade so základnými zásadami trestného konania.

K námietke obvineného spočívajúcej v nepreložení príkazu na prehliadku motorového vozidla uviedol, že s tým sa vyrovnal krajský súd a s jeho stanoviskom sa prokurátor v plnom rozsahu stotožnil. Poznamenal, že následnej prehliadke vozidla, keď už bol K. B. J. v postavení obvineného, bol pribratý vo veci tlmočník a celý úkon obvinenému tlmočil a preložil aj príslušný príkaz na prehliadku vozidla.

Ďalej poukázal na to, že vo vzťahu k výpovediam svedkov obvinený neuviedol konkrétne rozpory a krajský súd konštatoval, že svedkovia vypovedali podrobne a súd nezistil ani najmenšie rozpory v ich skutkových tvrdeniach.

Taktiež podotkol, že aj obvineným namietaná otázka zákonnosti dôkazov zabezpečených prostredníctvom právnej pomoci od orgánov činných v trestnom konaní v Českej republike bola predmetom úvah Krajského súdu v Trnave, ktorý sa s týmto dôkazom náležite vyrovnal a jeho zákonnosť primerane odôvodnil. Preto prokurátor v tom smere iba poukázal na napadnuté uznesenie.

K námietkam obvineného vo vzťahu k porušeniu základných zásad trestného konania prokurátor uviedol, že pri dokazovaní v prípravnom konaní sa postupovalo v súlade s § 2 ods. 10 Tr. por. Pokiaľ ide o súd, ten už nie je orgánom činným v trestnom konaní a mal vytvorený priestor na hodnotenie dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por., pričom zo zápisníc o hlavnom pojednávaní vyplýva, že súd vykonal dôkazy spôsobom upraveným Trestným poriadkom pre hlavné pojednávanie, a preto ani nie je zrejmé, akým konkrétnym spôsobom malo byť porušené právo obvineného v zmysle § 2 ods. 18 a 19 Tr. por.

V ďalšej časti vyjadrenia sa prokurátor zaoberal argumentáciou obvineného vo vzťahu k výške uloženého trestu. Uviedol, že argumentácia obvineného nemá oporu vo vykonanom dokazovaní k otázke použitia ustanovení o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody, pretože postoj obvineného k spáchanému činu neodôvodňoval takýto záver.

Pokiaľ ide o pochybenie okresného súdu spočívajúce vo formálnom nepriznaní poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. j/ Tr. zák., toto bolo zo strany krajského súdu vyhodnotené ako pochybenie nemajúce vplyv na výšku uloženého trestu, a preto dovolanie v tomto smere by neprinieslo obvineným požadované zníženie uloženého trestu, a tak nemôže byť ani uplatnenie tohto dovolacieho dôvodu úspešné.

S poukazom na uvedený obsah svojho vyjadrenia prokurátor navrhol, aby dovolací súd podané dovolanie obvineného K. B. J. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) preskúmal dovolanie obvineného K. B. J. a zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Čo sa týka namietaného porušenia práva na obhajobu, treba podotknúť, že by muselo ísť o zásadné porušenie tohto práva v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., aby sa ho mohol obvinený dovolávať svojim dovolaním, no dovolací súd nezisťuje takéto zásadné porušenie práva na obhajobu obvineného.

Najvyšší súd nezisťuje, že by predovšetkým napadnuté rozhodnutie krajského súdu bolo tak nedostatočne odôvodnené, že by vyvolávalo až jeho arbitrárnosť a nie je takým ani rozhodnutie súdu prvého stupňa. Okresný súd dostatočne presne uviedol svoje úvahy, pokiaľ išlo o jeho právne závery a obvinený mohol dostatočne vedieť, čo môže namietat' a aj námietky vzniesol, či už k dokazovaniu alebo skutkovým a právnym záverom súdu. S jeho námietkami sa náležitým spôsobom vyrovnal krajský súd. Dokonca sa vyrovnal aj s námietkou obvineného, že nebola zohľadnená jedna poľahčujúca okolnosť pri výmere trestu. Krajský súd toto zistil, avšak skonštatoval, že išlo o formálnu chybu, lebo jej

nekonštatovanie sa negatívne neprejavilo voči obvinenému, ktorému bol uložený trest na dolnej hranici trestnej sadzby.

Pokiaľ obvinený na základe iného hodnotenia dôkazov dospieva k záveru, že nebola vyvrátená jeho obhajoba, nemožno z toho vyvodzovať porušenie práva na obhajobu vzhľadom na zásadu voľného hodnotenia dôkazov vyjadrenú v § 2 ods. 12 Tr. por. Rovnako sa to týka aj otázky vyhovievania, či nevyhovievania návrhom na doplnenie dokazovania niektorou zo strán v konaní, lebo je vecou súdu v akom rozsahu bude považovať za postačujúce dokazovanie, aby mohol vo veci rozhodnúť. Teda právo na obhajobu obvineného porušené nebolo.

Nezodpovedá stavu veci, že by došlo k nezákonnému zadržaniu obvineného a k nezákonnej prehliadke osobného motorového vozidla. Rovnako aj prečítanie písomných materiálov zadovážených v rámci právnej pomoci od orgánov Českej republiky ako listinných dôkazov nemožno namietat'. Podrobne sa týmito otázkami zaoberal krajský súd v napadnutom uznesení a s jeho argumentáciou sa najvyšší súd stotožňuje a poukazuje na ňu.

Ako zisťuje najvyšší súd, v čase keď K. B. J. bol už v postavení obvineného, úkony trestného konania boli vykonávané za účasti tlmočníka. V štádiu pred tým taká povinnosť neexistovala. S predmetnou otázkou sa taktiež krajský súd dostatočne a správne vyrovnal. Nie je preto daný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

K dovolaciemu dôvodu uvádzanému v dovolaní podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je nutné zdôrazniť, že rozsah prieskumného oprávnenia dovolacieho súdu je v zmysle vyššie citovaného ustanovenia obmedzený na právne posúdenie ustálených skutkových zistení. Dovolací súd nie je legitimovaný posudzovať ani úplnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní a rovnako ani hodnotenie dôkazov vykonaných v pôvodnom konaní.

Podstata argumentov dovolania obvineného a aj jeho námietok, pokiaľ ide o tento dovolací dôvod, spočíva v tom, že na základe iného hodnotenia dôkazov, než z akého vychádzali súdy nižších stupňov, domáha sa iných skutkových záverov a síce takých, že jeho vina preukázaná nebola. Dovolací súd však musí akceptovať tie skutkové závery, ktoré urobil prvostupňový súd a ktoré nijako nezmenil krajský súd, ale tento sa s nimi stotožnil. Samotná právna kvalifikácia skutku ako spolupáchateľstva obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 20, § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. zodpovedá zistenému skutkovému stavu.

Dovolacia námietka obvineného spočívajúca v tvrdení o uložení neprimeraného trestu a nepoužitia ustanovenia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody obsahovo nenapĺňa dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Rovnako nenapĺňa ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por., ktorý predpokladá uloženie trestu mimo rámca zákonom stanovenej trestnej sadzby alebo uloženie takého druhu trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa, a to sa v danom prípade nestalo.

Keďže Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil žiadny dovolací dôvod, dovolanie obvineného K. B. J. na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.